

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: DU STORE, STILLE SKOV

Citation: Stuckenberg, Viggo: "DU STORE, STILLE SKOV", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 205. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg02-shoot-workid77171/facsimile.pdf>
(tilgået 10. april 2021)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Da er al Jorden stor,
Mark, Engdrag, Skov og fjerne, dunkle Gaarde
som tyste Skygger aandeagtigt gror
og skumrer hen, som steg ved Dagens Baare
af Jordens Sjæl frigjort mod Jordens Himmel.

Og i den dunkle,
den stille Aften, hvor alt Dagens viger,
mens Nattens Stjerner dukke frem og funkle,
saa rig en Himmel over Jorden stiger,
som ingen Dag i al sin Pragt den kupler.

Ej Dagen hvælver
en Himmel, der saa fast er Jordens Eje
og favner om den, som det Mulm, der skælver
af Stjerner højt hen over Jordens Veje
og slutter alle Veje i sin Favn.

Og er det Vaar,
og alt, som lever, løftes fra sit Leje,
da brister ogsaa alle Sjælens Saar,
og bittert fylder dig hver Sorg, hvert Savn.

DU STORE, STILLE SKOV

Du store, stille Skov,
det milde Graavejr og de dybe, tavse Veje,
Birke, som i Iydløs Aanden sagte svaje,

Fløjt og Kurren, Lyd, som Hjærtet maner,
Elskovsrov,
Fuglekalden under dunkle Graner!

Du store, stille Skov!
milevidt din Fred omkring min Sjæl sig breder,
den milde Livsens Fred fra skjulte Fuglereder,
Skov, hvor hvide Anemoner ringer
Livets Lov,
ak, saa hvid en Fred min Sjæl du bringer.

FOR VINDEN DANSER

For Vinden danser det grønne Støv
af Hasselræklernes Dupper,
atter rinder en Dag i Sol
at lune de bristende Knopper.

Aarfe dufter den blaa Viol
langs Vejens duggede Grætter,
atter stiger en Foraarsdag
med Livets tusinde Løfter.

Lærken er stegen ved Morgengry
at signe den grønne Grøde,
Stæren er strøgen i Morgenen ud
at flyve sin Mage i Møde.